

VAND, VÆRDI OG SAMTALE

**AT UDTALE SIG ER AT BLOTTE SIG
- OG DET ER DET LEGITIMT OG GODT KONTINUERLIGT AT GØRE OG FOR ANDRE AT KOMMENTERE**

af Herman Nielsen

Når jeg som medlem af bestyrelsen på det netop afholdte repræsentantskabsmøde siger, at det ikke er min beretning men administrationens, der foreligger, så betyder det ikke, at jeg ikke tager ansvar for beretningen, sådan som den er. Det forhold kan og vil jeg ikke vride mig ud af, men jeg vil gøre opmærksom på, at bestyrelse og administration flyder sammen i beretningen, og det medfører manglende anerkendelse af det store arbejde, der laves i administrationen, og tilsvarende mangel på bestyrelse i foreningen. Det standpunkt jeg har haft længe og (i tide og utide, synes nogle) også givet udtryk for før.

Sprog og den talende

»I bestyrelsen siger vi tak til afdelingerne for en god dialog og...« står der til eksempel, og lige inden... »at der her ligger en udfordring for os folkevalgte.« (i svigtende deltagelse i beboermøder). Det er for mig umuligt at deltage i foreningens arbejde og så sige, at vi har en god dialog. Det er ganske simpelt ikke rigtigt med den utilfredshed, som hele tiden kommer frem. Her suggereres en idyl, som ikke indfinder sig, selv om og fordi den bliver besværet på glittet papir. Yderligere vil jeg protestere og blive ved med at protestere, når en ansat skriver, som skrev jeg selv (»os folkevalgte«). For mig er det den elementære troværdig, som er på spil.

Det er nødvendigt at forstå, at vi ikke har nogen mulighed for i bestyrelsen at skrive en omfattende beretning og alle otte være tilfredse. En bestyrelsesberetning må derfor være kort og for mig gerne emnedelt med visning af interessefelt, forståelse og holdning hos de enkelte bestyrelsesmedlemmer. Det vil også fremstå hæderligt i forhold til efterfølgende valg, hvor medlemmer vælges aldeles enkeltvis og desværre uden ret meget kendskab til den

enkelte – det er så oplagt en sag for gode demokrater!

Vandforbrug

Det er så let med moderne regnemaskiner og computere at vælte materiale ud om alt muligt, og netop derfor er det vigtigt at være tilbageholdende eller vurdere, hvad der så skal ud. I årets regnskabsmateriale er der til eksempel hele fire opstillinger med vandforbrug i afdelingerne. Vand i kr. pr. lejemål; vand i kr. pr. m²; m³-forbrug pr. lejemål og endelig m³-forbrug pr. m². Det er de to sider ud af samlet 10.

Nu er vandforbrug i husholdninger primært afledt af antal personer. En person bruger 100-200 l vand pr. døgn. To personer det dobbelte og tre personer tre gange osv. Det er derfor kun denne relation, som er interessant, hvis husholdningens vandforbrug overhovedet skal vurderes af udenforstående, efter at vi har fået individuel betaling. Men denne opstilling er der netop ikke. De fire medtagne opstillinger kan altså betragtes som støj, der besværliggør en ordentlig samtale om et for mange vigtigt emne. Det burde dog være et vigtigt udsagn...

Hertil kommer et par interessante faktorer:

Når mennesker får flyttet en vandhane fra en gårdsplads ind i boligen, 10-dobles vandforbruget.

Vandforbruget i husholdningen er minimalt i forhold til vandforbrug ved fremstilling af mad og brugsgenstande. Uenigheden går på mellem 1/10 og 1/100.

Jeg har ikke set det her materiale i regnskaberne før andre, men har da tidligere også argumenteret på denne måde.

Danske regler, værdier og normer

I bestyrelsens beretning står der, at sådan noget (danske regler, værdier og

normer) skal vi skabe større viden (om) og forståelse for i boligområder, hvor størstedelen af beboerne taler et andet sprog end dansk.

Vi har dansk og anden lovgivning, som gælder i Danmark men har vi »danske regler, værdier og normer«? Det er efter min mening dårlig tale, fordi det foregøgler et dansk fællesskab, som ikke findes, og fordi det skaber modsætningsforhold til mange af de udlændinge, som er kommet hertil og har ret til at være her på deres måde – dog overholdende landets love som os andre og med samme ret til at debattere og senere stemme for at ændre dem, hvis man mener det vil være godt og i øvrigt kan.

Regler, værdier og normer hører for mig at se til i de grupperinger og småsamfund helt til familie, som selvfølgelig lokalt er blevet udfordret af de mange helt nye og anderledes væremåder og udseender, som nutiden rummer overalt (dog især i relativt fattige områder som nogle af vores), og som vi ikke havde i det gamle Danmark. Nutid og fremtid må være et mismask af dansk-, EU- og FN-ret.

Vi har i vores boligforening og danske boligforeningsbestyrelse regler, værdier og normer, som ureflekeret (tror jeg) bare gennemtrumfes, og som i årtier har givet mig større problemer end udlændingene.

Ikke værdier men dyder

Jeg synes, at vi i en kristen (efterkristen er bedre for mig) kultur har det svært med værdier, fordi traditionen lærer os, at »det gode, jeg vil, det gør jeg ikke, og det onde, jeg ikke vil, det gør jeg« (Paulus). Vælger vi i stedet at knytte os til vores græske tradition, kan vi tale om dyder og slappe meget mere af indbyrdes. Vi bør være vise på, hvad det gode liv er, og hvordan det leves. Vi bør være retfærdige og ikke bare skrabe til os. Vi bør være modige og rykke ud med synspunkter og holdnin-

ger, ja sågar stå frem, gå i brechen! Og endelig skal vi udvise selvbeherskelse og ikke brede os ud over alt; men lade andre komme til som os selv. Jeg er så indforstået med min egen kultur, at jeg gladelig tagerr det kristne tro, håb, og kærlighed med for at nå antikken syv kardinaldyder.

Når vi nu i den almene sektor har en husleje, som nogenlunde svarer til det

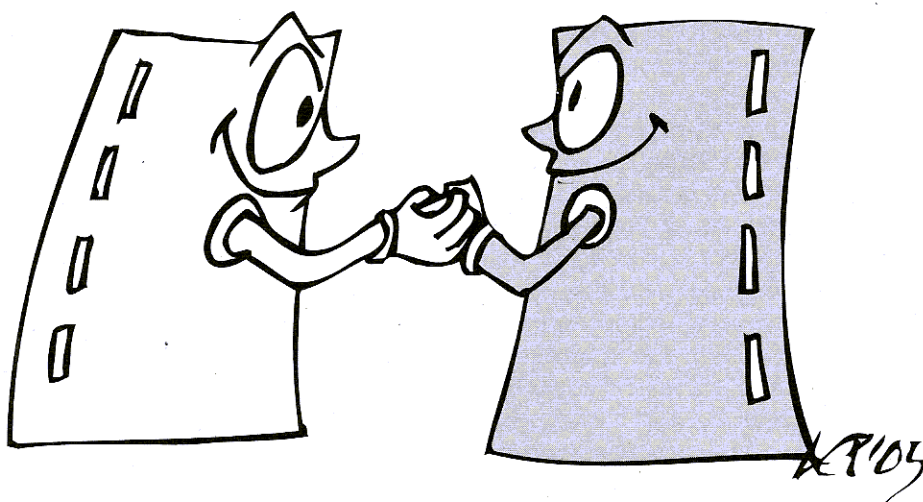
beløb, der i snit er til rådighed for klostens godt 6 mia. borgere, altså omkring de 50.000 kr. pr. år, så bør Paulus ikke få ret; men de gamle grækere støttes i, at vi er gået i gang med de jordnære og store opgaver, som er vores. Selv boligforeningsarbejde kan være rigtigt og vigtigt for nogle af os ind i dette meget mere omfattende projekt.

Når hertil kommer, at vi til ulidelig ved, at vi rige spolerer livsgrundlaget ud fra grådighed, og at de fattige gør det ud fra det håbløse forsøg på at overleve trods alt, så er retningen uden frygt klar: Vi har ikke en chance – og den bruger vi så!

AL2BOLIG

TO BOLIGFORENINGER I ÅRHUS FUSIONERER

af Marianne Stenberg

Aabyhøj Boligforening og Boligforeningen Solgaarden fusionerer fra 1. januar 2006 i den nye boligorganisation AL2Bolig. D. 9. juni sagde repræsentantskabet i Aabyhøj Boligforening enstemmigt ja til at fusionere med Boligforeningen Solgaarden. Hermed er fusionen en realitet, da begge boligforeninger nu har godkendt forslaget.

De to boligforeninger har fælles administrationselskab - Tilst Boligadministration, som nu videreføres med AL2Bolig som enejer.

Aabyhøj Boligforening og Boligforeningen Solgaarden deltager sammen med Brabrand Boligforening i den fælles udlejning aarhusbolig.

FERIELUKKET

Brabrand Boligforenings administration holder ferielukket fra *mandag d. 18. juli til og med fredag d. 29. juli.*

I perioden vil telefonerne dog være åbne fra kl. 10.00 – 12.00.

Administrationen åbner igen mandag d. 1. august.

Varmemester-kontorer holder ikke ferielukket, ligesom det også i perioden vil være muligt at få fat på Totalservice, hvis der udenfor normal arbejdstid sker en pludselig skade i din bolig, som kræver øjeblikkelig hjælp. Totalservice træffes på tlf. 89 31 71 71.